

Ang Basahon ni Daniel - Numero Otsenta'y Singko

Pagpadayag sa Propetikong Panaw: Ang Balaang Kadugtongan sa Kasaysayanong mga Timbanganan nga Hitabo

Jeff Pippenger

2024-02-18

Usa ka gatus ug baynte-sais ka tuig human sa pagrebelde niadtong 1863, sa 1989 ang kataposang unom ka bersikulo sa Daniel onse gibuksan. Ang kahibalo nga unang gibuksan niadtong tuiga mao ang pag-ila sa mga linya sa reporma sa sagradong kasaysayan, ug ang pagpadayag nga silang tanan nagkasinabtanay sa usag usa. Unya sa 1992, ang kahayag sa kataposang unom ka bersikulo misugod sa pagpadayag. Ang unang publikong mga presentasyon niini nga mga kamatuoran didto sa 1994, ug ang hilisgutan mao ang mga linya sa reporma. Sa 1996, gimantala ang usa ka magasin nga giulohan og The Time of the End, nga nagtimaan sa kataposang unom ka bersikulo sa Daniel onse.

Ang 1996 mao ang tuig nga ang mensahe gipormalisa, nga usa ka timaan sa dalan nga nagkapareho sa pagpormalisa sa mensahe ni William Miller niadtong 1831. Ang mensahe ni Miller mao ang pagpahibalo sa pag-abli sa paghukom, ug ang kataposang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse mao ang pagpahibalo sa pagtapos sa paghukom. Ang hilisgutan sa mensahe ni Miller mao ang matagnaong panahon sumala sa gipadayag sa Biblia. Ang hilisgutan sa kataposang unom ka mga bersikulo sa Daniel onse mao ang moderno nga Roma (ang peke nga hari sa amihanan). Ang pamaagi nga gipadayag kang Miller mao ang iyang 14 ka mga Lagda sa Matagnaong Paghubad. Ang pamaagi nga gipadayag niadtong 1989 mao ang “linya ibabaw sa linya” sa mga kalihokang reporma.

Ang buluhaton ni Miller naglakip sa pagpatukod sa Pulong sa Dios ingon nga may awtoridad, kabatok sa mga tradisyon ug mga batasan sa pagka-papa nga naglungtad sa kalibotan sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka tuig. Tungod niini, ang mensahe ni Miller unang gimantala niadtong 1831 (sa ingon gipormal ang mensahe ni Miller), eksaktong duha ka gatus ug baynte ka tuig human sa paghimo sa King James Bible. Ang buluhaton sa Future for America mao ang pag-ila sa papel sa Tinipong Bansa sa Amerika sa pag-ayo sa makamatay nga samad sa pagka-papa diha sa hapit na moabot nga balaod sa Dominggo. Tungod niini, ang magasin nga The Time of the End gimantala niadtong 1996 (sa ingon gipormal ang mensahe), eksaktong duha ka gatus ug baynte ka tuig human sa sinugdanan sa Tinipong Bansa sa Amerika niadtong 1776.

Ang pag-ila sa duha ka gatus ug baynte ka tuig nga nagbugkos sa tema sa matag kalihokan sa reporma uban sa usa ka historikal nga punto sa reperensiya wala hiilhi hangtod sa hataas na kaayo nga panahon human sa Septyembre 11, 2001, kay didto lamang sa pag-abot sa ikatulong kaalaut nianang maong petsa nga ang Ginoo nagmando sa Iyang katawohan sa pagbalik ngadto sa karaang mga alagianan sa Jeremias kapitulo sais, bersikulo disi-sais ug disi-syete. Didto ang kahayag sa

“pito ka mga panahon” nadiskobre pag-usab, ug sa dihang mitubo kana nga kahayag nahimong dayag nga ang duha ka gatus ug baynte mao ang gidaghanon nga nagdugtong sa Daniel otso, bersikulo trese ug katorse. Sa bersikulo trese ang panan-awon nga “chazon” sa propetikong kasaysayan gipaila, ug sa bersikulo katorse ang panan-awon nga “march” sa “panagway” gipaila. Ang koneksiyon tali niadtong duha ka bersikulo mao ang gianhi ni Gabriel aron itudlo kang Daniel, ug si Daniel nagrepresentar sa katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw nga moabut sa pagsabot sa koneksiyon tali niadtong duha ka mga panan-awon.

Ang panan-awon sa bersikulo trese nagrepresentar sa “pito ka mga panahon” (duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig), ug ang panan-awon sa bersikulo katorse nagrepresentar sa duha ka libo tulo ka gatus ka mga adlaw (mga tuig). Ang “pito ka mga panahon” batok sa habagatang gingharian sa Juda, nga nagrepresentar sa Juda, Jerusalem ug sa santuwaryo, nagsugod niadtong 677 BC, ug ang duha ka libo tulo ka gatus ka tuig nga nagtimaan sa pagpasig-uli sa Jerusalem ug sa santuwaryo nagsugod niadtong 457 BC.

Duha ka gatus ug kawhaan ka tuig maoy naghiusa niining duha ka mga panan-awon, ug ang gidaghanon nga duha ka gatus ug kawhaan giila nga usa ka simbolo sa pagkadugtong tali sa pagyatak sa panon ug sa balaang puloy-anan pinaagi sa mga makapahimong gahum sa paganismo ug papado, nga gihulagway ingon nga usa ka pagkatibulaag ug ang kapungot sa Dios. Ang duha ka gatus ug kawhaan ka tuig maoy nagdugtong sa panan-awon sa satanikong buhat sa pagyatak sa balaang puloy-anan uban sa panan-awon sa diosnon nga buhat sa pagpahiuli sa maong templo. Busa ang duha ka gatus ug kawhaan ka tuig usa ka simbolo nga nagrepresentar sa usa ka balaan nga pagkadugtong.

Maingon nga ang kalihokang Millerite natapos sa pagrebelde sa 1863, ug unya usa ka gatus ug kawhaan ug unom ka tuig sa ulahi miabut ang kalihokan sa ikatulong manulonda, sa ingon naghatag og paghatag-diin nga ang maong duha ka kalihokan nadugtong pinaagi sa simbolismo sa “pito ka mga panahon” (usa ka gatus ug kawhaan ug unom), ang duha ka gatus ug kawhaan ka tuig nagdugtong sa pagkatukod ni Miller sa mensahe sa Biblia niadtong 1831 ngadto sa pagmantala sa King James Bible niadtong 1611; sa samang paagi usab, ang maong samang yugto sa panahon nagdugtong sa Future for America ngadto sa sinugdanan sa America, samtang kini nagtimaan sa katapusan sa America.

Niadtong Oktubre 22, 1844, ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit miabot sa templo nga Iyang gitukod sulod sa kap-atan ug unom ka tuig sukad sa 1798, ang katapusan sa nahaunang kapungot, hangtod sa 1844, ang katapusan sa ulahing kapungot. Ang Iyang pagsulod ngadto sa templo giuna sa pagbubo sa Balaang Espiritu diha sa kalihokan sa Tunga-tungang Singgit, nga gipaila nang daan pinaagi sa malanogon nga pagsulod ni Cristo ngadto sa Jerusalem. Kining duha ka mga saksi nagapamatuod nga sa dihang ang kalihokan sa Tunga-tungang Singgit pagausbong sa ulahing mga adlaw, si Cristo makatukod na sa templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang duha ka mga kalihokan diin natuman ang Tunga-tungang Singgit sa sambingay sa napulo ka mga ulay managsama sa usag usa.

“Ako sa kanunay gipasubli ngadto sa sambingay sa napulo ka mga ulay, lima kanila mga maalamon, ug lima mga buang. Kining sambingay gituman na ug pagatumanon pa gayod hangtod sa pinakaletra, kay kini adunay pinasahi nga pagapatuman alang niining panahona, ug, sama sa mensahe sa ikatulong manulonda, gituman na kini ug magapadayon nga mahimong kamatuoran alang sa karon hangtod sa pagtapos sa panahon.” Review and Herald, Agosto 19, 1890.

Ang kasaysayan sa mga Millerite (ang kalihokan sa nahaunang manulonda) nagrepresentar sa nagkakusog nga pagpadayag sa gahum sa Dios nga nagsugod sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan pag-usab niadtong 1798. Misamot ang gahum sa dihang ang manulonda sa Pinadayag 10 mikunsad niadtong Agosto 11, 1840. Unya miabot ang unang kapakyasan niadtong Abril 19, 1844, ug sa katapusan mitultol kini ngadto sa pagbubo sa Espiritu Santo sa camp meeting sa Exeter nga nagsugod niadtong Agosto 12, 1844 ug mipadayon sa pagkaylap sama sa dakong balod sa tibuok yuta hangtod sa Oktubre 22, 1844.

Ang kasaysayan sa Future for America (ang kalihokan sa ikatulong manulonda), nagrepresentar sa nagkakusog nga pagpadayag sa gahum sa Dios nga nagsugod sa dihang ang basahon ni Daniel giablihan kaniadtong 1989. Misamot ang gahum sa dihang ang manulonda sa Pinadayag dieciocho mikunsad niadtong Septiyembre 11, 2001. Unya miabot ang unang kapakyasan niadtong Hulyo 18, 2020, nga sa katapusan magdala ngadto sa pagbubo sa Espiritu Santo nga magpadayon sa pagkaylap sama sa sunog nga mokatap sa tibuok yuta hangtod nga motindog si Miguel ug ang panahon sa pagsulay sa tawo matapos.

Niadtong Oktubre 22, 1844, daghang mga taga natuman, sa ingon nagpaila nga sa haduol na nga balaod sa Domingo, daghang mga taga matuman na usab. Usa niana nga mga taga mao ang paglangan sa panan-awon sumala sa gihulagway sa Habakkuk kapitulo dos. Ang Habakkuk kapitulo dos nagtimaan sa kasinatian sa duha ka kalihokan sa una ug ikatulong mga manulonda. Ang duha ka kalihokan nag-atubang sa usa ka panaglalis bahin sa husto nga biblikanhong pamaagi, nga ginatuman tali sa mga representante sa maong kalihokan ug sa kanhing piniling katawhan nga ginapalabyan sa panahon sa maong proseso sa panaglalis.

Ang mensahe nga angay panalipdan sa mga magbalantay sa kasaysayan sa unang manolunda mao ang pag-ila sa mga kamatuoran (mga hiyas ni Miller), nga sa katapusan girepresentar diha sa duha ka sagradong tsart sa 1843 ug 1850. Sa dagan sa panaglalis adunay usa ka kapakyasan sa gilauman nga nagtimaan sa usa ka pagkabahin gikan sa duha ka magkasumpaki nga mga hut-ong, ug usa ka tawag ngadto sa mas lalom nga paghalad sa kaugalingon alang sa mga matinumanon.

Unya giila ni Habakkuk ang kalainan tali sa duha ka mga hut-ong nga nalambigit sa proseso sa pagsulay sa mga pundasyonal nga mga kamatuoran. Kana nga proseso sa pagsulay, nga naglakip sa panaglalis tali sa duha ka mga hut-ong nga mihilom niadtong Oktubre 22, 1844, natapos gayod sa dapit diin natapos ang ikaduhang kapitulo sa Habakkuk.

Apan si Jehova anaa sa iyang balaang templo; pahilomaon ang tibuok yuta sa iyang atubangan. Habakkuk 2:20.

Ang Ginoo sa kalit misulod sa Iyang Millerite nga templo, ug ang tibook yuta kinahanglan unta nga maghilum, kay miabot na ang antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon-sa-Sala ug nagsugod na ang paghukom sa mga patay. Ang matagnaong kasaysayan sa Habakuk kapitulo dos natapos niadtong Oktubre 22, 1844, ug si Jesus sa kanunay nag-ila sa katapusan sa usa ka butang ingon nga sinugdanan sa usa ka butang. Ang sinugdanan sa duha ka panan-awon sa duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka tuig sa pagyatak sa balaang puloy-anan ug sa panon, ug ang panan-awon sa pagpasig-uli sa balaang puloy-anan ug sa panon, nagsugod nga magkauban, apan gibulag sa duha ka gatus ug kaluhaan ka tuig, ug sa dihang sila natapos, sila giila nga natapos, diha sa Habakuk kapitulo DOS bersikulo KALUHAAN.

Sa hapit na umabot nga balaod sa Domingo, daghang mga panagna ang matuman. Usa niana nga mga panagna mao ang paglangan sa panan-awon sumala sa gihulagway diha sa Habakkuk kapitulo dos. Ang Habakkuk kapitulo dos nag-ila sa kasinatian sa duha ka kalihokan, sa nahaunang manulonda ug sa ikatulong manulonda. Ang duha ka kalihokan nag-atubang sa usa ka lalis mahitungod sa husto nga biblikanhong pamaagi sa paghubad, nga ginahimo taliwala niadtong mga representante sa kalihokan ug sa kanhing pinili nga katawhan nga ginapalabyan sa panahon sa maong pakiglalis.

Ang mensahe nga kinahanglan panalipdan sa mga magbalantay sa kasaysayan sa ikatulong manulonda mao ang pag-ila sa mga kamatuoran (mga hiyas ni Miller), nga sa kaulahian girepresentar diha sa duha ka balaan nga mga tsart sa 1843 ug 1850. Sa dagan sa lalis adunay kapakyasan nga nagtimaan sa usa ka pagkabahin tali sa duha ka magkasumpaki nga mga hut-ong, ug usa ka tawag ngadto sa mas lawom nga pagkabalaan alang sa mga matinumanon. Unya giila ni Habakkuk ang kalainan tali sa duha ka mga hut-ong nga nalambigit sa proseso sa pagsulay sa mga pundasyonal nga mga kamatuoran. Kining proseso sa pagsulay, nga girepresentar sa lalis tali sa duha ka mga hut-ong, matapos sa hingpit sa haduol na nga balaod sa Domingo, mismo didto diin natapos ang Habakkuk kapitulo dos.

Apan si Jehova anaa sa iyang balaang templo: pahiloma ang tibook nga yuta sa iyang atubangan. Habakuk 2:20.

Ang Ginoo sa kalit mosulod sa templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug unya ang tibook yuta magahilom, kay ang antitipikal nga Adlaw sa Pagtabon sa Sala moabot na sa paghukom sa mga buhi. Ang propetikong kasaysayan sa Habakkuk kapitulo dos matapos sa hapit nang pag-abot sa balaod sa Domingo, ug si Jesus sa kanunay nag-ila sa katapusan sa usa ka butang ingon nga sinugdanan sa usa ka butang.

Ang paghukom sa mga buhi nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, apan ang paghukom usa ka proseso. Kining prosesoa magsugod sa balay sa Dios, ug unya moabot sa usa ka kahimtang diin ang paghukom moabot ibabaw niadtong mga anaa sa gawas sa balay sa Dios. Sa dihang gipukan ang dagkong mga bilding sa Siyudad sa New York, nagsugod ang paghukom nga girepresentahan sa manolonda nga nagpatik pinaagi sa paglabay sa Jerusalem ug nagbutang ug timaan ibabaw niadtong mga nanghupaw ug nagtu-aw tungod sa mga dulumtanan nga ginabuhat sa iglesia, ug usab sa mga dulumtanan nga ginabuhat sa yuta. Sa haduol nga pag-abot sa balaod sa Domingo, si

Cristo mahuman na sa buhat sa pagpatindog sa templo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang mga manolonda sa paglaglag magdala sa paghukom ibabaw sa Jerusalem.

Ang usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo dayon ginabayaw ingon nga usa ka bandila, ug ang paghukom sa mga buhi nagsugod alang sa laing panon, nga girepresentahan sa Edom, Moab, ug ang mga pangulo sa mga anak ni Ammon diha sa Daniel kapitulo onse, bersikulo kap-atan ug usa.

Bisan hunahunaon ang kalihokan sa mga Millerite sa unang manulonda o ang gamhanang kalihokan sa ikatulong manulonda, ang tibuok kasaysayan sa kalihokang repormatibo nagrepresentar sa usa ka nagkakusog nga pagpadayag sa kamatuoran, nga moabut sa kinatumyan diha sa pagbubo sa Balaang Espiritu. Ang pagbubo sa Balaang Espiritu mao ang sentro sa mga tagna sa katapusang mga adlaw. Mao kini ang hinungdan nganong ang mga buang nga ulay walay lana ug ang mga manggialamon adunay lana. Ang lana mao ang ulan.

Sila nagaingon, Kon ang usa ka lalaki mobulag sa iyang asawa, ug siya mopahawa gikan kaniya, ug mahimong iya sa laing lalaki, mobalik pa ba siya pag-usab ngadto kaniya? Dili ba ang maong yuta mahugawan pag-ayo? Apan ikaw nakighilawas ingon sa usa ka bigaon uban sa daghang mga hinigugma; bisan pa niana, bumalik ka pag-usab nganhi kanako, nagaingon ang Ginoo. Iyahat ang imong mga mata ngadto sa hatag-as nga mga dapit, ug tan-awa kon hain ang dapit nga wala ka makahigda uban kanila. Sa mga dalan milingkod ka alang kanila, sama sa Arabo didto sa kamingawan; ug imong gihugawan ang yuta pinaagi sa imong mga pagpakighilawas ug pinaagi sa imong pagkadautan. Busa ang mga ulan gipugngan, ug wala nay ulahing ulan; ug ikaw may agtang sa usa ka bigaon, midumili ka sa pagkaulaw. Dili ba sukad niining panahona mosangpit ka kanako, Amahan ko, ikaw mao ang magtutultol sa akong pagkabatan-on? Jeremias 3:1–4.

Diha sa maong pahayag (ug ang tanang mga manalagna nagsulti mahitungod sa kaulahiang mga adlaw), gipaila sa Dios nga ang Iyang katawohan nanaghilawas, hangtod nga sila adunay agtang sa usa ka bigaon. Ang bigaon sa kaulahiang mga adlaw mao ang gahum sa pagkapapa, ug ang agtang nagrepresentar sa tinuyoan nga paghukom. Ang katawohan sa Dios sa kaulahiang mga adlaw mga daotan, apan ang Dios naghalad ug ulahing tawag, bisan pa nga nakaabot na sila sa usa ka kahimtang diin miabut sila sa maong paghukom sama sa bigaon. Nakaugmad sila ug kinaiya nga girepresentahan sa ikaupat nga kaliwatan, diin andam na sila sa pagsimba sa adlaw ingon sa girepresentahan sa ikaupat nga kaliwatan sa Ezequiel kapitulo otso.

“Miabot na ang panahon nga ang tinuod nga kahayag mosidlak taliwala sa moral nga kangitngit. Ang mensahe sa ikatulong manulonda gipadala ngadto sa kalibotan, nga nagpasidaan sa mga tawo batok sa pagdawat sa timaan sa mananap o sa iyang larawan diha sa ilang mga agtang o diha sa ilang mga kamot. Ang pagdawat niini nga timaan nagpasabot sa pag-abot sa mao rang paghukom nga gihimo sa mananap, ug sa pagpatigbabaw sa mao rang mga panghunahuna, sa dayag nga pagsupak sa pulong sa Dios. Mahitungod sa tanang modawat niini nga timaan, nagaingon ang Dios, ‘Ang maong tawo moinom usab sa bino sa kapungot sa Dios, nga gibubo nga walay sagol ngadto sa copa sa iyang kasuko; ug siya pagasakiton pinaagi sa kalayo ug asupre sa atubangan sa balaang mga manulonda, ug sa atubangan sa Cordero.’”
Review and Herald, Hulyo 13, 1897.

Gipaila ni Jeremias ang katawhan sa Dios sa katapusang mga adlaw ingon nga anaa na daan kanila ang agtang sa bigaon. Hapit na nilang madawat ang timaan sa mananap kay sila “dautan.” Sa bag-ong sipi nga gihisgotan pa lang, si Sister White nagpadayon:

“Kon ang kahayag sa kamatuoran gipakita na kanimo, nga nagpadayag sa Igpapahulay sa ikaupat nga sugo, ug nagapakita nga walay patukoranan diha sa pulong sa Dios alang sa pagbantay sa Domingo, ug bisan pa niana nagkupot ka gihapon sa mini nga igpapahulay, nga nagdumili sa pagbalaan sa Igpapahulay nga gitawag sa Dios nga ‘Akong balaang adlaw,’ madawat mo ang marka sa mananap. Kanus-a kini mahitabo?—Sa dihang motuman ka sa mando nga nagsugo kanimo sa paghunong sa pagtrabaho sa Domingo ug sa pagsimba sa Dios, samtang nahibalo ka nga walay bisan usa ka pulong sa Biblia nga nagapakita nga ang Domingo lahi pa sa usa ka kasagarang adlaw sa pagtrabaho, mouyon ka sa pagdawat sa marka sa mananap, ug mosalikway sa selyo sa Dios. Kon madawat nato kini nga marka diha sa atong mga agtang o sa atong mga kamot, ang mga paghukom nga gipahibalo batok sa mga masupilon kinahanglan modangat kanato. Apan ang selyo sa buhing Dios ibutang diha sa mga nagabantay sa Igpapahulay sa Ginoo sa matinumanong konsensiya.”

“Ug nakita sa Dios nga daku ang pagkadautan sa tawo sa yuta, ug nga ang tagsatagsa ka hunahuna sa mga pagpanamkon sa iyang kasingkasing dautan lamang sa kanunay.... Ang yuta usab dunot sa atubangan sa Dios, ug ang yuta napuno sa pagpanglugos.... Ug miingon ang Dios kang Noe, Ang katapusan sa tanang unod nahiaabut na sa akong atubangan; kay ang yuta napuno sa pagpanglugos pinaagi kanila; ug, ania karon, laglagon ko sila uban sa yuta.’ Pagaputlon sila tungod kay gihugawan nila ang yuta nga gibuhay sa Dios aron pagakalipayan sa usa ka matarung nga katawhan.

“Maingon sa mga adlaw ni Noe,’ mipahayag si Cristo, ‘ingon man usab kini sa mga adlaw sa Anak sa Tawo.’ Ug dili ba tinuod kini? Bisin kinsa nga motan-aw sa inadlaw nga mga pamantalaan makakita ug taas nga talaan sa mga krimen—pagkahubog, pagpangawat, panulis, pagpangurakot, pagpatay. Usahay tibuok nga mga pamilya pagapatyon, aron lamang matagbaw ang tinguha sa tawo nga manag-iyu ug salapi o mga butang nga dili iya. Ang kalibotan sa pagkatinuod nahimong sama sa nahitabo sa mga adlaw ni Noe, tungod kay ang mga tawo dayag nga nagapasagad sa mga sugo sa Dios.” Review and Herald, Hulyo 13, 1897.

Gipaila ni Jeremias ang katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw nga hapit nang moyukbo sa adlaw, ug sa dihang iyang gibuhay kini iyang gipaila nga “ang mga ulan gipugngan, ug walay ulahing ulan; ug ikaw may agtang sa usa ka bigaon, midumili ikaw sa pagkaulaw.” Ang mga “dautan” sa katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw wala makadawat sa ulahing ulan, ug sila nagdumili sa pagkaulaw, kay ang ilang mga hunahuna nahimong dautan sa kanunay, sumala sa girepresentar sa kasaysayan ni Noe, ug usab sa mga lawak sa mga hulagway sa ikaduhang dulomtan sa Ezekiel kapitulo otso.

Gipunting ni Jeremias ang mga walay kaulaw nga daotan sa katawohan sa Dios sa kataposang mga adlaw sa “paghilak” “gikan” nianang “panahona” ngadto sa “mag-uuma sa” ilang “pagkabatan-on.” Ang mag-uuma sa pagkabatan-on sa Adventismo mao ang duha ka papan ni Habakkuk ug ang mga hiyas nga gilarawan didto. Ang bugtong paglaom sa pagbungkag gikan sa

pagkadaotan nga hapit na magdala ug walay katapusang kamatayon ibabaw sa mga daotan sa katawohan sa Dios sa kataposang mga adlaw mao ang pagtu-aw ngadto sa Dios nga mao ang mag-uuma sa sinugdanan, nga miabot sa “panahon sa katapusan” niadtong 1798.

Ang pangutana sa kasaysayan sa nahaunang o ikatulong manulonda mao kon dawaton ba ninyo o dili dawaton ang ulahing ulan. Ang ulahing ulan nagsugod sa dihang nasuko ang mga nasod niadtong Septiyembre 11, 2001.

“Nianang panahona, samtang ang buhat sa kaluwasan nagahapit na sa pagtapos, ang kalisdanan moabot sa yuta, ug ang mga nasod masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o ang pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabot, aron sa paghatag ug gahum sa makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug sa pag-andam sa mga balaan sa pagbarug sa panahon nga ang pito ka ulahing mga hampak igabubo na.” Early Writings, 85.

Ang “ulahing ulan,” nga giila usab nga “ang pagpabag-o,” nagsugod sa dihang nasuko ang mga nasod, ug niadtong panahona ang “buluhaton sa kaluwasan” misugod sa paghinapos. Ang upat ka mga manulonda sa Pinadayag 7 nagapugong sa upat ka mga hangin samtang ginatuman ang pagpatik sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug sa Ezequiel kapitulo 9, kana nga buluhaton gihulagway pinaagi sa mga manulonda nga nagabutang ug timaan ibabaw sa mga nagapanghupaw ug nagatiyabaw tungod sa mga dulumtanan nga ginabuhat sa Jerusalem. Niadtong Septiyembre 11, 2001, ang mga manulonda misugod sa panapus nga buluhaton sa pagbutang ug timaan ibabaw sa mga agtang sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Ang panapos nga buluhaton sa ikatulong manulonda ginatuman sa panahon sa pagbubo sa ulahing ulan, nga mao usab ang “pagpabag-o,” nga usa ka mensahe.

Kaniya siya miingon, Kini mao ang kapahulayan nga pinaagi niini mapapahulay ninyo ang gikapuyan; ug kini mao ang kahamugaway: apan sila dili mamati. Isaías 28:12.

Ang mensahe nga ilang gibalibaran sa pagpaminaw sa Isaías mao ang mensahe nga gipahayag pinaagi sa mga dila nga nagakautal, ug mao ang mensahe sa pagsulay nga nagrepresentar sa pamaagi sa “sukod ibabaw sa sukod.”

Apan ang pulong ni Jehova alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan nga patalikod, ug mabunggo, ug mabitik, ug madakpan. Busa pamati kamo sa pulong ni Jehova, kamong mga mapasipalahon nga mga tawo, nga nagmando niining katawohan nga atua sa Jerusalem. Tungod kay kamo nagaingon, Kami naghimo ug pakigsaad uban sa kamatayon, ug uban sa Sheol kami nagkauyon; sa diha nga moagi ang nag-awas nga hampak, kini dili moabut kanamo: kay among gihimong dalangpanan ang kabakakan, ug ilalom sa kabakakan kami nanago sa among kaugalingon. Isaías 28:13–15.

Ang Pulong sa Ginoo, nga mao ang mensahe sa pagpahulay ug pagbag-o (ang ulahing ulan), nga maoy hinungdan nga sila “manglakaw, ug mapukan paatras, ug mabunggo, ug madakpan sa lit-ag, ug madakop,” gihatag ngadto sa “mga tawo nga mapasipad-anon, nga nagmando niining katawhan

nga anaa sa Jerusalem.” Ang Jerusalem mao ang dapit diin ang mga manulonda nagtimaan niadtong mga nag-agulo ug nagtu-aw, ug ang mga tigulang nga mga tawo nga nagbudhi sa pagsalig nga gitugyan kanila mao ang unang mangapukan.

“Ang timailhan sa kaluwasan gibutang na ibabaw niadtong ‘nga nag-agulo ug nagahilak tungod sa tanang mga dulumtanan nga ginabuhat.’ Karon ang manulonda sa kamatayon migula na, nga girepresentahan diha sa panan-awon ni Ezekiel pinaagi sa mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay, nga kanila gihatag ang sugo: ‘Pagpatay kamo sa hingpit sa tigulang ug batan-on, sa mga ulay, ug sa mga gagmayng bata, ug sa mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsa nga adunay timailhan; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan.’ Miingon ang manalagna: ‘Nagsugod sila sa mga tigulang nga mga tawo nga diha sa atubangan sa balay.’ Ezekiel 9:1–6. Ang buhat sa paglaglag magsugod taliwala niadtong nag-angkon nga mga espirituwal nga magbalantay sa katawhan. Ang mini nga mga magbalantay mao ang unang mangapukan. Walay kaluoy ug walay pagpasaylo. Ang mga lalaki, mga babaye, mga ulay, ug mga gagmayng bata mangamatay nga dungan.” *The Great Controversy*, 656.

Padayon natong hisgutan sa sunod nga artikulo ang pagdugang sa kahibalo nga miabot niadtong 1989.

“Ang Usa nga makakita ilalom sa panagway, nga makabasa sa mga kasingkasing sa tanang mga tawo, nagaingon mahitungod niadtong nakadawat ug dakong kahayag: ‘Wala sila maantig ug mahisangit tungod sa ilang moral ug espirituhanong kahintang.’ Oo, gipili nila ang ilang kaugalingong mga dalan, ug ang ilang kalag nagakalipay sa ilang mga dulumtanan. Ako usab mopili sa ilang mga limbong, ug ipahatud ko kanila ang ilang mga kahadlok; tungod kay sa dihang nagtawag Ako, walay mitubag; sa dihang nagsulti Ako, wala sila mamati: kondili nagbuhat sila ug daotan sa atubangan sa Akong mga mata, ug gipili nila kadtong wala Ko kahimut-i.’ ‘Ang Dios magapadala kanila ug kusganong paglimbong, aron motuo sila sa bakak,’ tungod kay wala nila dawata ang gugma sa kamatuoran, aron sila maluwas,’ ‘apan adunay kalipay sa pagkamatarong nga dili matarong.’ Isaias 66:3, 4; 2 Tesalonica 2:11, 10, 12.

“Ang langitnong Magtutudlo nangutana: ‘Unsa pa bay mas kusgan nga limbong ang makapahisalaag sa hunahuna kay sa pagpakaaron-ingnon nga kamo nagtukod diha sa husto nga patukoranan ug nga gidawat sa Dios ang inyong mga buhat, samtang sa pagkatinuod nagpadayon kamo sa pagbuhat ug daghang mga butang sumala sa palisiya sa kalibotan ug nanagpakasala batok kang Jehova? O, dako gayod kini nga paglimbong, usa ka makabibihag nga kasaypanan, nga mosakop sa mga hunahuna sa dihang ang mga tawo nga kaniadto nakaila sa kamatuoran masayop sa pagkuha sa dagway sa pagka-diosnon ingon nga mao na ang espiritu ug gahum niini; sa dihang maghunahuna sila nga sila dato ug nadagaya sa mga kabtangan ug wala nay kinahanglanon, samtang sa pagkatinuod nanginahanglan sila sa tanang butang.’” *Testimonies*, volume 8, 249, 250.